

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	'Nga ajo luftë Serbia pushtoi 19.000 km. 2 në Kosovë e Maqedoni, duke u zgjeruar në 82% territor', historia e masakrave serbe ndaj shqiptarëve - Shqiptarja.com
ADRESA	https://shqiptarja.com/lajm/nga-ajo-lufte-serbia-pushtoi-19000-km-2-ne-kosove-e-maqedoni-duke-u-zgjeruar-ne-82-territorhistoria-e-masakrave-serbe-ndaj-shqiptareve
BURIMI	shqiptarja.com
GJENDJA	online

KOHA

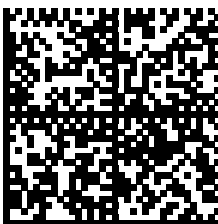
KAPUR NGA NE	5 tetor 2026, 05:12:49 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 300 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	5 tetor 2026, 05:08:52 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	ab41efcd29b946a3bd94c4d5cf093ededdba3b9f07d842cf90f36a16d9e4f58e
TEKSTI	80112ed4664bcd7f1717dbc3d4a5acc4f9c3974ad80138075012822c8f9a9dc2
PAMJA	985492743360060b379b27374952fb3e8af2b029ccc7d4c59bc3f2a4418f85e2

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	df5db97afa16615e8c3307e6f17a6246d18dfc8b1e5c366b3e34fd2e8995ce3e
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	—
ANKORIMI	nuk është ankoruar ende <i>Kjo hyrje nuk është përfshirë ende në asnjë pemë Merkle të dërguar. Zinxhiri i hash-eve provon rendin dhe integritetin; koha jo.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërin nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/df5db97afa16615e8c3307e6f17a6246d18dfc8b1e5c366b3e34fd2e8995ce3e>

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

POP 5

Lajmet më të lexuara të 5 minutave të fundit

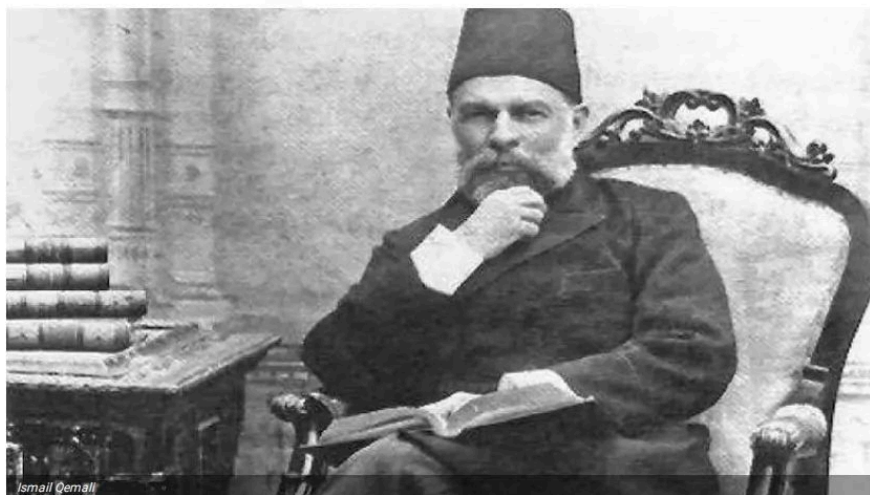
Beqarët mund të njohin dikë gjatë një udhëtimi...çfarë kanë rezervuar yjet për sot

<>

Dosje

'Nga ajo luftë Serbia pushtoi 19.000 km. 2 në Kosovë e Maqedoni, duke u zgjeruar në 82% territor', historia e masakrave serbe ndaj shqiptarëve

Më 4 shtator është dhënë urdhëresa që të lëshohen pozitat e largëta dhe ushtria të tërhiqet afër kufirit të paraparë me Konferencën e Londrës. Më 5 shtator u bë proklamata e aneksimit të Dibrës

Sheradin Berisha

5 Tetor, 07:02 | Përditësimi: 5 Tetor, 07:08

f Share Tweet

A A

Dhjetëvjeçari i dytë i shekullit XX, ishte një nga periudhat më të rënda, që po kalonte populli shqiptar gjatë tërë historisë së tij. Lufta e Parë Ballkanike që nisi në tetor të vitit 1912, solli ndryshime të mëdha në hapësirën gjeografike të Shqipërisë etnike. Shtetet fqinje: Serbia, Mali i Zi, Bullgaria dhe Greqia, që përbënin "aleancën ballkanike", duke shfrytëzuar sukseset e kryengritjes së përgjithshme shqiptare të verës 1912 kundër ushtrisë osmane, në tetor-nëntor 1912, pushtuan gjysmën e teritoreve etnike shqiptare. Derisa Fuqitë e Mëdha në Konferencën e Londrës më 29 korrik 1913 e njohën Shqipërinë si shtet sovran, Kosova (me këtë territor të sotëm), Kumanova, Shkup, Tetova, Gostivari, Dibra, Kërçova, Struga, Ohri, Manastiri etj., mbetën nën pushtimin ushtarak serb. Këto shtete ortodokse, duke u bazuar në vendimet e padrejta të Konferencës së Londrës, në dëm të Shqipërisë, përfituan këto teritore:

a) Serbia nga kjo luftë pushtoi 19 000 km² (Kosovë e Maqedoni), duke u zgjeruar në 82% territor, me një popullsi prej afro një milion shqiptarësh që përbëjnë rreth 55% të saj;

b) Mali i Zi pushtoi 62% territor, ku jetonin 190 mijë shqiptar, gati po aq sa kishte vet shteti malazez;

[sh]
.com

LEXO EDHE:

Dënimi i ish-krerëve të UÇK-së, Kuvendi i Kosovës sot seancë për ligjin për Specialen

c) Bullgaria pushtoi 29% territor me rreth 3% popullsi shqiptare;

d) Greqia pushtoi 68 % të Çamërisë ku jetonin 67 % popullsi shqiptare.

Krijimi i nartave të reja shtetërore në Ballkan, për popullin shqiptare ishte i papranueshëm, one duke qenë kështu qenë të detyruar ta vazhdojnë luftën për çlirimin e Kosovës me viset tjera shqiptare dhe bashkimin e tyre me Shqipërinë londineze. Pas përfundimit të luftës së parë ballkanike, drejtuesit e kryengritjes Shqiptare: Elez Isufi, Bajram Curri, Isa Boletini, Sadik Ramë-Gjurgjeviq, Sali Hoxha e shumë prijës të tjerë u detyruan të tërhiqen në Shqipëri dhe qysh në muajt shkurt-mars të vitit 1913, filluan përgatitjet për një kryengritje të re kundër pushtuesve serbo-malazez.

Qeveria serbe, ndonëse përmes bashkëpunësorëve të vet, të sojit të Esat Pashë Toptanit, Arif Hiqmetit etj., përcillte këmba-këmbës çdo lëvizje të krerëve shqiptar, ajo me kohë përforcoi zonën kufitare. Në të vërtetë trupat ushtarake serbe, as që ishin tërhequr në vijën kufitare të përcaktuar nga Konferenca e Londrës. Përkundrazi, brenda territorit shqiptar, në mënyrë arbitrare kishte vendosur të ashtuquajturën "vijë strategjike", në të cilën ngritën posta doganore, si: në Kukës, aty ku bashkohen Drini i Zi me Drinin e Bardhë, në Okushtan-Çermenik, në rrugën Elbasan-Dibër, në Qafë të Murit-në perëndim të Drinit të Zi përballë Dibrës dhe në Pogradec, për të siguruar kinse mbrojtjen nga sulmet e shqiptarëve.

Qysh në fillim të vitit 1913, kur regjimi serb instaloi një administratë ushtarake në Kosovë e në treva tjera të pushtuara shqiptare, gjendja e popullatës shqiptare u përkeqësua në të gjitha segmentet e jetës. Shqiptarët jetonin në mjerim të thellë, vuanin për bukë dhe gjësende tjera ushqimore. Gjithashtu ndaj shqiptarëve bëheshin ndjekje, persekutime e vrasje të pafajshme. Ndaj tyre pa kurrfarë hetimesh e as gjyqesh bëhej ekzekutimi i dënimit me vdekje, ndërkohë që as s'mund të flitet për të drejtat tjera më elementare njerëzore.

Më 16 gusht 1913 Isa Boletini nga Malësia e Gjakovës, i shkruan një letër Ismail Qemalit dhe me shqetësim i flet për mjerimin dhe urinë që ka pllakosur malësorët e Gjakovës dhe kërkon ndihmën e Qeverisë së Vlorës. Në letër pos tjerash thuhet: "...çdo skutë e Malësisë, gurë, shkëmb, gjithandej është mbushur plot me emigrantë të mjerë, të cilët kanë ardhur në gjendje jo të lypin, por të vdesin. Nuk ka zemër që duron përpara vajtimit të këtyre bijëve të atdheut..."!

Duke mbretëruar kjo gjendje atje, natyrshëm në pranverë të vitit 1913 u shtua numri i çetave shqiptare në Kosovë e gjetiu dhe filluan përgatitjet për një kryengritje çlirimtare. Një tablo realiste të gjendjes së rëndë në tokat e pushtuara shqiptare, na jep edhe socialdemokrati serb D.Tucoviçi në librin "Serbia dhe Shqipëria". Ai shkruante: "Kryengritja shqiptare e shtatorit, për shkak të së cilës Serbia u shtrëngua të mobilizojë përsëri afro tre divizione, është një shembull klasik që tregon se si shkaktohen luftërat koloniale. Okupimi i ushtrisë serbe shtrihej prej lindjes e deri në dyert e grykave dhe të qafë-maleve shqiptare.

Ky okupim e ndau bujkun prej arës, bagëtinë prej kullosave, kopetë prej lugjeve, fshatin prej mullirit, blerësin e shitësin prej tregut, rrethinën prej qytetit, kurse tërë popullsinë malore prej qendrave ekonomike dhe drithoreve të saj. Shqiptari i andejshëm (i Shqipërisë londineze – sh.b) nuk guxonte të shkelte më në tokën e tij që i kishte mbetë në këtë anë (në Kosovën e pushtuar – Sh.B.). Të gjitha burimet e jetës iu prenë. Populli i dëshpëruar dhe i uritur pa masë, së pari u lut të vijë lirisht në tregje. Por, kur iu ndalua edhe kjo, ndërmjet vdekjes nga uria dhe vdekjes nga plumbi, ai zgjodhi këtë të dytën (plumbin – Sh.B.). Me qëllim të koordinimit të veprimtarisë çlirimtare, krerët e krahinave të pushtuara do të mbajnë kontakte edhe me Ismail Qemalin.

Sipas një njoftimi të botuar në gazetën "Përlindja e Shqipërisë", më 12 gusht 1913, Elez Isufi – udhëheqës i shquar i Dibrës, Ramadan Zaskoci nga Luma e Rexhep Bajraktari nga Hasi me shpurat e tyre, shkuan në Vlorë dhe u takuan e biseduan me kryetarin e Qeverisë së Përkohshme Ismail Qemalin, "... mbi gjendjen në malësi që përfaqësonin dhe mbi masat që duheshin marrë për të sunduar ato vise... sipas interesit të Shqipërisë.

Tani të nderuar bajraktarë, thuhej në atë njoftim, – presin të ikurit e ushtrisë serbe prej atyre viseve që të mund të venë në vendin e tyre e të zgjerojnë kësaj fushë e qeverisë..." Ismail Qemali në emër të Qeverisë, në këtë takim, edhe pse nuk kishte fuqi ushtarake e mjete financiare, u premtoi krerëve të Lumës, Dibrës e Hasit ndihmë për t'u çliruar nga pushtimi serb, por edhe i udhëzoi që, me t'u kthyer në krahinat e tyre, të organizonin kryengritjen kundër pushtuesve serb. Në fund të gushtit 1913 edhe Bajram Curri, Isa Boletini e Hasan Prishtina u ndodhën në Vlorë, ndërkohë që ky i fundit (në shtator) pranoi detyrën e ministrit në qeverinë e Vlorës.

Kryengritja e Dibrës

Një rol të veçantë në organizimin e kryengritjes shqiptare luajtën Elez Isufi, Ramadan Zaskoci, Qazim Lika etj., të cilët gjatë verës 1913 e deri në gjysmën e parë të shtatorit u morën në mënyrë intensive me përgatitjen e saj, ndërkohë që ky aktivitet ra shpejt në sy të pushtetit serb. Kështu, komandanti i garnizonit të Oroshit, kapiteni Vukotiq në mesin e qershorit 1913, i dërgonte një raport majorit Leovac në Lumë (në Vasije), me të cilin e njoftonte se ishte vënë në lidhje me disa mercenarë shqiptarë, të cilët mund të eliminonin këta krerë të rrezikshëm.

Komanda serbe në Lumë, më 26 qershor 1913, për këtë informacion, vuri në dijeni komandën supreme në Kosovë, duke theksuar se: "Ndërprerja e veprimtarisë dhe e ndikimit të këtyre krerëve kishte rëndësi për pushtetin serb, jo vetëm për këto kohë të vështira, por edhe për të ardhmen". Ndonëse, majori Leovac kishte kërkuar që për kokat e këtyre krerëve dhe shumë të tjerëve, të paguheshin nga 1000-1200 dinarë, në një përgjigje të nënshkruar më 8 korrik, nga Nikolla Pashiqi, ndër të tjera thuhet: "Meqë njerëzit e përmendur janë të njohur si kriminelë...ndaj tyre duhet vepruar sipas ligjit. Në qoftë se duhen para, ato të merren nga kreditet ushtarake".

Gjithashtu më 24 gusht 1913, inspektori i policisë së Shkupit njoftonte komandën supreme serbe se, Elez Isufi... gjendej në Dardhë dhe i ftonte shqiptarët për kryengritje. Prandaj propozonte shkatërrimin e fshatrave Reç, Dardhë, Kalis, prej nga vepronin të gjitha grupet e armatosura në Dibër e gjetiu. Së këndejmi, ai kërkonte që aradha e sigurimit në Zhirovnicë të përforcohej edhe me një çetë 7 për të eliminuar krerët shqiptarë.

Në historiografinë shqiptare deri më sot është thënë se kryengritja shqiptare e vitit 1913 ka filluar më 20 shtator në Dibër, ndërkohë që sipas një raporti të Kryetarit të Çarkut (naçallnikut) të Dibrës N. Çirkoviç, dërguar më 8 tetor 1913 Qeverisë serbe në Beograd, saktësohet se, kryengritja ka filluar në fillim të shtatorit 1913.

T'i referohemi këtij raporti

Naçallniku i Dibrës N.Çirkoviç në raportin e tij të gjatë, thotë se: "Më 1 shtator 1913, shqiptarët kishin filluar për t'i nxitur pararojat tona afër Pogradecit. Më 3 shtator në mes të pozitave dhe të fshatit Rinakaj, shqiptarët sulmuan patrullën serbe dhe me atë rast një ushtarë e vranë dhe një e plagosën. Për këtë është lajmëruar inspektori në Shkup.

Më 4 shtator është dhënë urdhëresa që të lëshohen pozitat e largëta dhe ushtria të tërhiqet afër kufirit të paraparë me Konferencën e Londrës. Më 5 shtator u bë proklamata e aneksimit të Dibrës...! Më 7 shtator, një njësi e fortë shqiptare e kishte sulmuar pararojën serbe te ura e Arasit.

Ajo e shpërndau atë dhe kishte kaluar në anën e djathtë të Lumit Dri (për këtë e kam lajmëruar inspektorin në Shkup). Më 8 shtator, shqiptarët me forca të mëdha e sulmuan Peshkopinë dhe atë sulm e morën në orën 6 të mëngjesit. Naçallniku i rrethit vërteton se në luftime ishin rreth 1200 shqiptarë... Prej Peshkopisë shqiptarët kryengritës janë orientuar në dy drejtime: njëri kah Dibra, ndërsa orientimi tjetër kah Zherovnica.

Naçallniku i rrethit në ato rrethana lajmëron se ai sulm ishte i tillë sa që ai s'ka mundur as teshat e veta për t'i veshur. Prandaj, në Peshkopi i ka mbetur e tërë arkiva me shifra... Njësia shqiptare që ka qenë në front kah Zherovnica aty-këtu i ka shkatërruar çetat tona (serbe), ndërsa në orën 8 në mbrëmje ishte në majë të Zherovnicës. Në Zherovnicë shqiptarët hyjnë në ora 9 të mëngjesit (e çliruan-Sh.B).

Udhëheqësi i njësive së tyre i drejtonte 300 veta. Me këto forca udhëhiqnin Maliq Kroqishta, ndërsa me 350 të tjerë udhëhiqte Alil Kaloshi prej Dibrës së Poshtme. Njësia tjetër që e ndiqte ushtrinë tonë në drejtim të Dibrës më 9 shtator 1913, në mëngjes ishte nga 10 km. larg prej Dibrës (për këtë e kam lajmëruar inspektorin në Shkup).

Sipas marrëveshjes së lidhur me komandantin e Regjimentit XIX në Dibër, Dibra nuk ka guxuar të lëshohet pa luftë, prandaj unë menjëherë i kam dhënë disa udhëzime që në qytet të sigurohet rendi dhe së bashku me nën-punës të lëshohet qyteti vetëm atëherë kur ushtria të tërhiqet...! Rreth orës 10 e 30 minuta (më 9 shtator-Sh.B.) lufta zhvillohet në qytet, asisoj që plumbat kishin filluar të bien edhe në zyrën e naçallnikut.

Në orën 11 paradreke ushtria kishte filluar të tërhiqet... Në anën tjetër, qytetarët shqiptarë na sulmonin, si prej dritareve, ashtu edhe prej dyerve, ashtu që nuk kemi mundur as sytë t'i hapim prej zjarrit të pushkëve dhe me vështirësi të madhe e kemi shpëtuar kokën. Aq ka pasur plumba sa që me rastin e hipjes në kalë, një plumb e ka goditur mbrojtësin dhe ai ka vdekur në vend...! Saktësisht në ora 12 në mesditë Dibra kishte rënë në duart e shqiptarëve".

Më tutje në raport thuhet: "Sipas të dhënave në ballë të kryengritësve shqiptarë ishin udhëheqësit: Elez Isufi dhe Mersim Dema si komandantë të përgjithshëm. Ndërsa si udhëheqës më të ulët kishin qenë: Selman Alia, Halil Kaloshi, Haxhi Llan Kaloshi. Është biseduar edhe për ardhjen e Isa Boletinit në Dibër, por askush nuk din asgjë për të, fakt ky që flet se nuk ka ardhur fare. Lidhur me këtë posa shqiptarët kishin hyrë në qytet, një pjesë kishte mbetur aty, ndërsa pjesa tjetër e ka vazhduar luftën kundër ushtrisë sonë".

Atë ditë kryengritësit shqiptarë të drejtuar nga Elez Isufi dhe prijësit tjerë popullor: Sefedin Pustina, Selman Alia, Haxhi Llan Kaloshi, Isuf Xhelili, Mersim Dema, Iljaz Hoxha, Haziz Lila, Elez Koçi, sheh Sula, Dan Cami etj., organizuan sulmin e mëtejshëm të ndarë në disa kolona si në drejtim të Strugës e Ohrit, të Mavrovës e Gostivarit.

Dhe nga betejat e një pas njëshme luftëtarët shqiptarë çliruan: Gostivarin, Tetovën, Strugën, Ohrin..., ndërsa forcat serbe u tërhoqën me shpejtësi duke lënë 1000 ushtarë të vranë, 300 ushtarë u zunë rob si dhe u kapën 12 topa e materiale tjera të shumta luftarake. Pas çlirimit të këtyre krahinave shqiptare, kryengritësit ngritën administratën në qytete e fshatra.

Naçallniku N. Çirkoviç në raportin e tij, dërguar autoriteteve qeveritare në Beograd thekson, se: "Me të hyrë të kryengritësve në qytet (Dibër-sh.b) beglerët e këtushëm menjëherë e formuan qeverinë: Sefedin Pustina, Rizah Begu, dhe Sheh Latifi, ku për kryetar të asaj qeverie është zgjedhur: Sefedin Pustina." Z. Çirkoviç tregon edhe për mirësjelljen e kryengritësve shqiptarë ndaj ushtarëve serb, të plagosurve dhe të zënë robër. Ai shkruan: "Shqiptarët menjëherë e rregulluan telefonin në mes të Peshkopisë dhe Dibrës, e vejnë në përdorim aparatin që nuk përdoret në ushtrinë tonë.

Menjëherë e themeluan spitalin dhe filluan për t'i shëruar të plagosurit tanë (serbët). Shqiptarët ndaj të plagosurve dhe të zënë robër janë sjellë me një korrektësi humane..."10, ndërkohë që krejt ndryshe do të sillen ushtarët serbë me popullsinë e pambrojtur shqiptare, me gratë dhe fëmijët, që i therën me bajoneta dhe i dogjën të gjallë në zjarr!!

Shtirja e kryengritjes në krahinat: Lumë – Opojë – Vërrë

Pas kthimit nga Vlora, Ramadan Zaskoci së bashku me Qazim Likën, Salë Spahiun, Hoxhë Mehmetin, Ramadan Çekjun, Bajram Gjanën, Osman Litën, Dervish Bajraktarin, Sulë Elezin e patriotë të tjerë, në fillim të shtatorit 1913 në një mbledhje të "Dheut" të mbajtur në Shtiqën 11 të Lumës, vendosën të mobilizojnë popullin e Lumës për luftë kundër pushtuesve serbë. Kuvende mobilizuese u mbajtën edhe në krahinat tjera shqiptare të pushtuara.

Ndonëse kryengritja shqiptare nisi në Dibër..., në gjysmën e dytë të shtatorit 1913 ajo u shtri edhe në drejtim të Kalasë së Dodës për të vazhduar me shpejtësi në Lumë, në Gorë, Opojë – Vërri, deri në Prizren dhe në krahinën e Hasit, të Krasniqes e të Gashit deri në Gjakovë.

Në këtë kohë kryengritësit shqiptarë kryesisht ishin përqendruar dhe luftonin në fshatrat e Kalasë së Dodës, në Rrafshin e Lumës dhe në fshatrat e Gorës..., sepse forcat më të mëdha serbe pikërisht në këto vende ishin të dislokuara më së shumti. Ndërkaq sipas të dhënave nga dokumentet serbe, luftimet më të përgjakshme u zhvilluan në Vasije, pastaj në Kalis ku u asgjësuan disa reparte serbe.

Prej këtu, mbeturinat e reparteve serbe u tërhoqën drejt Ujmishtit, ndërsa shumë ushtarë të regjimenteve X, XI e braktisën Lumën dhe u tërhoqën në drejtim të Vranishtit, kryeqendrës së atëhershme të Gorës. 12 Pas një përleshjeje të furishme, kryengritësit lumjanë morën garnizonin serbë në Ujmisht dhe këtu, bëhet ndarja e tyre në dy krahë-kolona.

– Krahui i djathtë, kolona e parë e përbërë nga malësorë të fshatrave të Lumës: Bushtricë, Kalis, Kala e Dodës, Radomirë, Çajë... nën udhëheqjen e Qazim Likës, Cen Dacit, Idriz Zholja, molla Tofikut etj., mori drejtimin: Buzmadhe – Topojanë – Gorë (Vranisht) – Opojë – Vërri – Prizren.

– Ndërkaq krahui i majtë, kolona e dytë nën udhëheqjen e Ramadan Zaskocit, Osman Litës, Ramadan Çejkut, Sali Spahisë, Mustafë bej Deshatit, Haxhi Nokës, Riza Matit e të tjerë, sulmuan forcat tjera të armikut në Bicaj, Nangë, Shtiqën, Gostil, kapin bregun e majtë të lumit "Luma" dhe përfundimisht ia mësytën Kullës së Lumës (ku takohen dy Drinat), si një qendër e rëndësishme e garnizonit ushtarak të armikut.

Sipas një lajmi të botuar në gazetën e kohës "Atdheu", "më 16 shtator 1913, kryengritësit e pushtojnë qytetin Luma (Kullën e Lumës). Një luftë e rreptë u bë afër atij qyteti. U morën masa të shpejta që t'i arrijnë e t'i përzenë shqiptarët" 14. Pas marrjes së Kullë Lumës, kryengritësit lumjanë u vunë në ndjekje të forcave serbe, të cilat morën rrugën në drejtim të Zhurit për të përfunduar në Prizren, duke kaluar në tërthorën përgjatë Drinit të Bardhë.

Derisa krahui i majtë (kolona e dytë) i kryengritësve, duke i ndjekur mbeturinat serbe mori nën kontroll të gjitha fshatrat e tërthorës Përbreg – Gjegjën – Bardhoc – Morinë – Vërmicë – Zhur dhe ndaluan në fshatin Poslisht të Vërrinit, kryengritësit e krahut të djathtë të frontit – (kolona e parë), me luftime të përgjakshme përparuan me sukses drejt Buzmadhes, Topojanit, Novosejt, Shishtavecit dhe kapin Zapodin, Vranishtin, Restelicën, Dragashin e hyjnë në Opojë./ **Memorie.al**

Kh.K/Shqiptarja.com

TAG: [serbi](#) [kosove](#)

Komente

Komento

Ndalohet rreptësisht ripublikimi i këtij shkrimi, sipas nenit 80, ligji 35/2016

SH
COM

Sondazhi i ditës:

3 Tetor, 19:15

Përveç autorit, ligji duhet të ndëshkojë edhe kë ka bërë publike videot intime private?

Po

Jo

Nuk e di

Lajme të tjera

Kuvendi i Kosovës nesër seancë për ligjin për Specialen, qytetarët e Kosovës: Sonte do të qëndrojmë para Parlamentit

4 Tetor, 21:47

Serbia mund të ndryshojë... deri te Kosova

4 Tetor, 21:29

Kryetari i PDK-së, Bedri Hamza: Optimist se ligji për Specialen do të votohet nesër në Kuvendin e Kosovës

4 Tetor, 19:19

Dënimi i ish-krerëve të UÇK-së, Kuvendi i Kosovës nesër seancë për ligjin për Specialen

Dy ditë nga afati për zgjedhjen e presidentit të Kosovës, PDK mbledh kryesinë! Hamza: Së pari

Presidenti i Kosovës apo ligji për Specialen, kush votohet i pari? Kryeziu për Report TV:

4 Tetor, 16:43

ligji për Specialen, pastaj
japim votat për kreun e
shtetit

4 Tetor, 14:41

Vetëvendosjes dhe PDK-
së u mungon besimi,
rrezikohen zgjedhje të
reja (VIDEO)

Benet Beqiri

4 Tetor, 12:58

Zgjedhja e Presidentit të
Kosovës, Hamza pas

'Si e dinte Macron 6 ditë
më herët?'/ Avokati i

Pax Europea dhe
integrimi i fundmë i

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.